

Farář se zdržel, ale funus se blíží

Nátlak německých automobilek nestačí. Nesmyslná omezení emisí CO₂ prosazená zelenými ideology se budou stupňovat dál, jen o něco pomaleji.

Osmadvacet evropských ministrů životního prostředí minulý týden rozbouralo červnovou dohodu o dalším snižování emisí CO₂ osobních aut od roku 2020. Prsty v tom má

Německo, jehož prémiové automobilky vyrábějí luxusní limuzíny s nejvyšší spotřebou paliva. Pro ně by bylo nejlepší, aby se limity nesnižovaly. Kancelářka Merkelová nasadila všechny páky,

dosáhla však pouze toho, že se o věci bude znovu jednat a předpis nejspíš začne platit o čtyři roky později. Stanoví limit 99 g/km, což znamená spotřebu 3,7 až 4,2 l/100 km podle typu paliva.

Západní tisk nakloněný zelené ideologii za to Merkelovou nechválí. Prohlašuje ji za nepřítele planety a škodolibě upozorňuje na sponzorský dar ve výši sedmnácti milionů korun, který CDU vzápětí dostala od vlastníků automobilky BMW. Stranou pozornosti bohužel zůstává to nejdůležitější: snižování emisí CO₂ přírodě vůbec nepomůže, zato drtivě dopadne na automobilový průmysl i motoristy.

Jako by se (ne)chumelilo

Hořkou ironií osudu probíhají tato jednání jen týdnů po zveřejnění nejnovější zprávy mezivládního klimatického panelu IPCC, která opatrně přiznává, že ideologie globálního oteplování způsobeného člověkem nemá zrovna pevné základy. V roce 1998 právě tato organizace přišla s katastrofickou vizí, že pokud teplota atmosféry poroste tak

Nepřepřahat za pochodu

Eduard Muřický,
ředitel sekce
průmyslu,
Ministerstvo průmys-
lu a obchodu ČR

**Jaké stanovisko
na jednání o limitech
emisí CO₂ pro osobní automobily
zaujala Česká republika
a proč?**

ČR podporuje nalezení takového řešení, které bude dostatečně stimulovat výrobce ke snižování emisí CO₂, avšak zároveň bude vyvážené s ohledem na implementační časový rámec a náklady, které budou muset výrobci vynaložit na zajištění souladu s tímto nařízením. Názor ČR je v tomto ohledu dlouhodobě konzistentní. Opakovaně

upozorňujeme na nutnost předvídatelného regulatorního prostředí. Nemůžeme automobilovému průmyslu měnit výrobní cyklus za pochodu. To by byla chyba, kterou nemůže vyvážit sebebohulibější cíl pro snižování emisí CO₂.

Dosavadní politika snižování emisí CO₂ inspirovaná zprávami IPCC z přelomu století vychází z předpokladů, které řada přírodovědců od začátku považuje za neseriózní a jež se nepotvrdily – viz vývoj teplot za posledních 16 let navzdory rostoucí koncentraci CO₂ v atmosféře. Byl tento rozpor předmětem diskuse na aktuálním jednání?

Tato problematika není součástí jednání o emisích CO₂ z osobních vozidel.

rychle jako v posledních sto letech, čeká nás přírodní pohroma v podobě roztátí ledovců, metrového stoupání hladiny světových moří, nepředvídatelných změn v ekosystému a ohrožení lidského života. Maskotem propagandy se stal takzvaný hokejový graf, který měl názorně ukázat, že současný vývoj teplot se vymyká tisícileté historii a směřuje k nebezpečnému extrému. Představitelé IPCC prohlásili za viníka oteplování lidstvo – od nástupu fosilních paliv prý vypouští do atmosféry příliš mnoho oxidu uhličitého.

Zelená, jedem!

Jelikož závěrům prestižně působící instituce kryté autoritou OSN byla dopřána politická podpora, začal se západní svět kvůli CO₂ obracet vzhůru nohama. Elektrárny si musejí kupovat povolenky, energetické úspory se náhle nezdůvodňují penězi, ale klimatem, zakazuje se prodej žárovek a zelená agenda se stává součástí politiky v nejširším slova smyslu. Počínaje sebevražednou podporou větrných či fotovoltaických elektráren a konče bolševizujícími sociálními experimenty, v nichž například kalifornská agentura EPA navrhuje přeorganizování pracovního týdne, aby lidé méně jezdili auty. Klimatickou hysterií rozpoutaná aféra s rostlinnými biopalivy vedla k celosvětovému zdražení potravin, které uvrhlo země třetího světa do ještě větší bída. Veřejný prostor je náhle zelenou ideologií zamořen ještě víc než oxidem uhličitým – ve slušné společnosti se o globálním oteplování nediskutuje, je prostě přijaté jako dogma.

Také nápad vyrábět biopaliva ze zemědělských plodin pochází od starostlivých zachránců klimatu. Výsledkem bylo zdražení potravin a uvržení země třetího světa do ještě větší bída.

Co si nesmíme plést

Emise oxidu uhličitého (CO₂) jsou dány spotřebou paliva. Oxid uhličitý je přirozenou součástí zemské atmosféry. O jeho vlivu na současné klimatické změny vědci teprve diskutují, Evropská unie přesto předepisuje a přitvrzuje závazné limity produkce, u vozidel udávané v gramech na kilometr.

Emise zdraví škodlivých látek záleží na čistotě spalování. K nejdůležitějším patří jedovatý oxid uhelnatý (CO), oxid dusný a dusnatý (NO₂, NO_x, souhrnné označení NO_x) a dále nespálené uhlovodíky (HC), které jsou rakovinotvorné jak ve formě plynu, tak pevných částic (sazí). Povolené množství těchto látek stanovují emisní normy, v současnosti platí Euro 5.

Emise CO₂ 99 g/km přepočtené na spotřebu

Benzin	4,2 l/100 km
Nafta	3,7 l/100 km
Zemní plyn	3,6 kg/100 km

Fakta? Koho to zajímá...

Proto téměř není slyšet překvapené přírodovědce, kteří pohled IPCC nesdílejí. To je velká škoda, protože upozorňují na důležité věci. Zprvce se značné výkyvy teplot odehrávaly už v minulosti a hokejový graf to zcela prolhaně zastírá. Zadruhé trend trvajících pouhých sto let nelze jednoduše promítat do budoucnosti. A zatřetí devatenácté století bylo mimořádně chladné, takže vůči němu jakékoli oteplení vypadá dramaticky.

Lidumil a idealista Al Gore o hrozbách globálního oteplování natočil film, který se v amerických školách pouští dětem. A současně pobírá miliony dolarů jako podíl ník burzy s emisními povolenkami. Stejně jako jeho kamarád Barack Obama.

Příroda je mnohem složitější

Petr Pokorný,

Ph.D., biolog

a historický ekolog,
Centrum pro teoretic-
ká studia, pokročilé
pracoviště Univer-
zity Karlovy v Praze
a Akademie věd ČR

Častým argumentem zastánců teorie globálního oteplování je tání ledovců, které se dává do souvislosti s rozmachem těžby a spotřeby fosilních paliv ve dvacátém století. Je toto spojení namístě?

Takové spojení je zkratkovité. Ledovce tají proto, že je tepleji než předtím. Oním „předtím“ je přitom zhruba polovina 19. století, protože z té doby se nám dochovaly nejstarší fotografie horských ledovců a proběhly první výpravy do polárních krajů. A právě v takovém srovnání je ukryto čertovo kopyto! Současnost srovnáváme se stavem v polovině 19. století, což je shodou okolností nejchladnější období za poledních 11 000 let – tedy od chvíle, kdy skončila poslední doba ledová. Když při promítání trendů směrem do minulosti utnete časovou osu v 19. století, samozřejmě získáte krásný „hokejový graf“, který je tolik populární u zastánců teorie o civilizačních příčinách dnešního oteplování. Pokud ale budete poctivější a ukážete trendy v delším časovém úseku, můžete celý vývoj interpretovat také tak, že předchozí chladné období bylo anomální a současné oteplování je vlastně návratem do relativního normálu. Aktuální oteplování skutečně začíná s rozmachem fosilních paliv,

což může, ale také nemusí znamenat příčinnou souvislost.

Jaký vliv má na teplotu atmosféry koncentrace CO₂? V posledních 16 letech teploty stagnují, přestože koncentrace CO₂ měla dosáhnout rekordní výše.

CO₂ je skleníkový plyn, který způsobuje známý skleníkový efekt. Je jednoduché to změřit v laboratoři, takže to musíme vzít jako fyzikální fakt, o kterém nelze pochybovat. Jenže to není všechno, co potřebujeme vědět. CO₂ je veledůležitou biologicky aktivní sloučeninou. Obrovské množství ho neustále koluje mezi rostlinami a živočichy, mezi horninami, půdou a atmosférou. Všechny tyto koloběhy jsou hodně složité a nikdo jim do detailu nerozumí. Jejich podstatě už docela rozumíme, ale kvantifikovat všechny toky na globální úrovni je zatím nespílitelný úkol. Navíc CO₂ je plyn rozpustný ve vodě. Obrovské zásoby jsou ho v mořích a oceánech. Zahřejte sodovku a uvidíte, jak z ní unikají bublinky oxidu uhličitého. Zahřejte oceán – děje se to samé. Globální oteplování tedy za jistých okolností může být příčinou vysoké koncentrace CO₂, a nikoliv pouze naopak! A jestli globální teploty v posledních 16 letech stagnují? To není argument pro nic, ale ani proti čemukoliv jinému. Šestnáct let je extrémně krátká doba. Globální klimatický systém reaguje na změnu vnitřního nastavení s mnohem větší setrvačností. Ani voda v hrnci se nezačne vařit hned poté, co zapnete plotýnku.

Navíc právě v roce 1998 se trend růstu teplot atmosféry téměř zastavil. Zatímco tehdejší zpráva IPCC předpovídala oteplení o 2,5 °C za deset let, po patnácti letech jsme se dočkali zanedbatelných 0,6 °C. Podobné přestávky v oteplování jsou krajně neobvyklé. „Vydří-li teploty takto stagnovat ještě dalších pět let, budeme muset uznat, že v našich modelech je něco zásadně špatně. Dvacetiletá pauza není obsažena v jediném klimatickém scénáři,“ přiznal loni profesor Hans von Storch z Meteorologického ústavu univerzity v Hamburku v rozhovoru pro německý týdeník Der Spiegel.

Slepice, nebo vejce?

Bylo by jen přirozené, kdyby právě teď politici přestali šířit jedinou pravou víru a připustili, že věda skutečné příčiny klimatických změn teprve hledá. Ale chyba lávky. Současné garnituře nejenže rozjetý vlak vyhovuje, podle pesimističtějších politických komentátorů byla naopak celá panika vyvolaná záměrně a bude pokračovat bez ohledu na jakékoli vědecké poznatky. Mocenské skupiny schované za zelenou ideologii získaly obrovskou moc – ovlivňují zákonodárství, zakládají či reorganizují mezinárodní instituce (v OSN to například zkoušejí tak šikovně, aby USA

přišly o právo veta v Radě bezpečnosti) a zároveň obratně podnikají v dotované energetice. Američtí politici jako Al Gore nebo Barack Obama i organizátor „Summitu země“ OSN v Riu v roce 1992 Maurice Strong jsou investory a podílíky uhlíkové burzy (Chicago Climate Exchange), která má v USA monopol na vybírání emisních odpustků v řádu stovek miliard. Sedmáct milionů korun výpalmného, které kancléřka Merkelová získala od BMW za taneček odročující platnost jednoho předpisu o čtyři roky, ukazuje měřítko tohoto špinavého obchodu celkem jasně.

Na přírodu zapomeňte

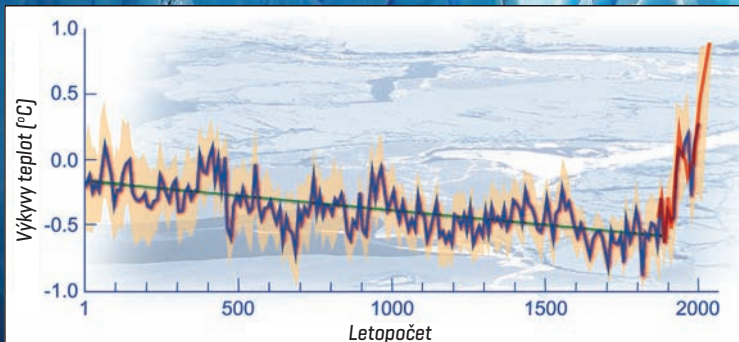
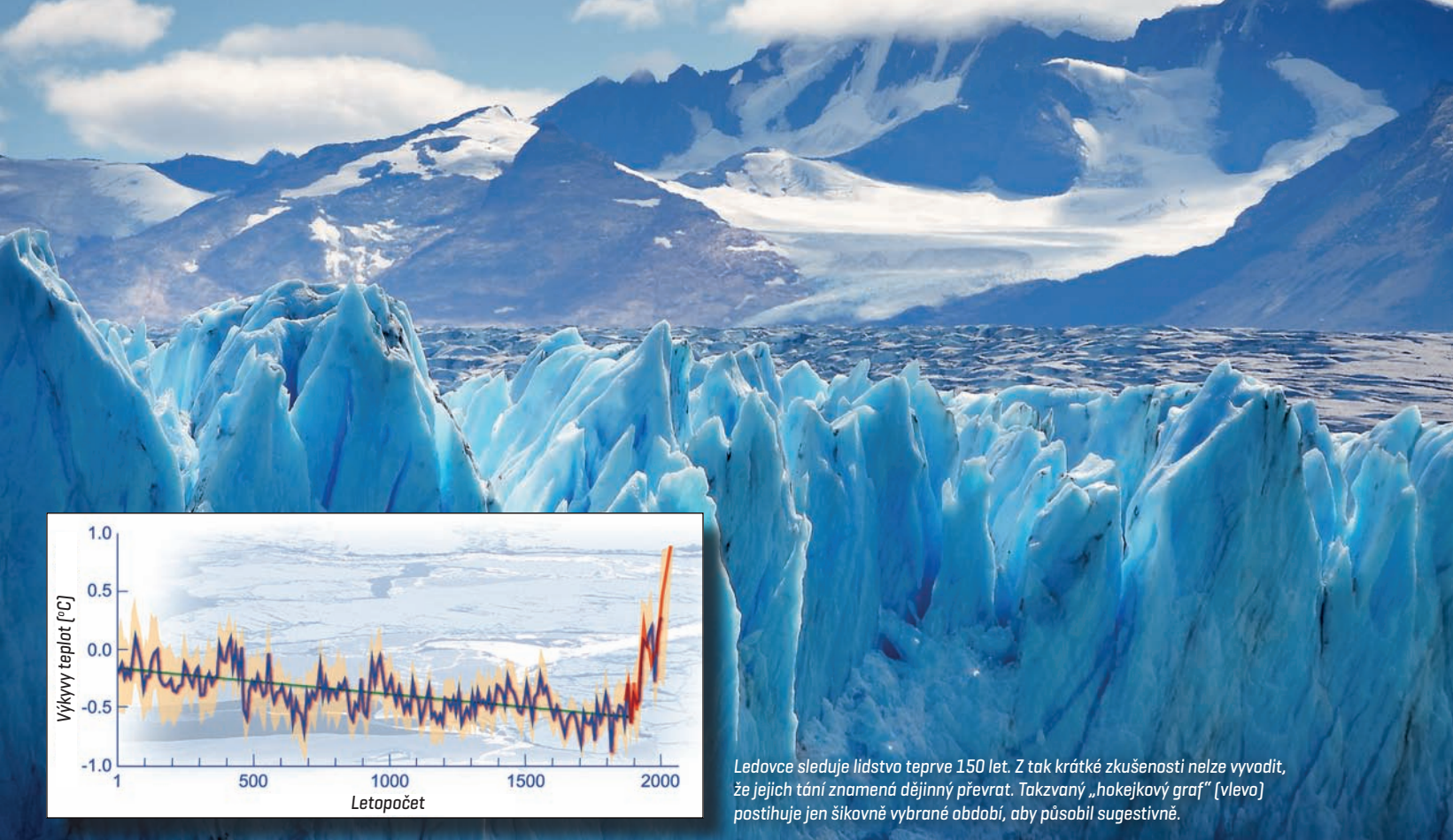
Automobilovému průmyslu zbývá krev, pot a slzy. Snížit spotřebu paliva na čtyři litry se podaří pouze na papíře, i to ale bude stát šílené peníze: další odlehčování karoserií, vysoce přeplňované motory, desetistupňové převodovky, hybridní pohonné soustavy s drahými akumulátory. Auta budou ještě složitější, dražší na pořízení i servis. Že by o to déle vydržela? Současný trend ukazuje, že spíš naopak.

Kdybychom tím pomohli životnímu prostředí, dalo by se to snad i chápat. Postup EU ale ze všeho nejvíce připomíná tu odpornou komunistickou pohádku o milionáři, který ukradl slunce.

Bouřlivý rozvoj elektromobilů v posledních letech je založený na iluzi, že nekouřící auto šetří ovzduší. Nejmarkantnější je v USA, kde se přitom většina elektřiny vyrábí z uhlí a zemního plynu.

Z neoficiálnějších míst zněla na přelomu století varování, že hladina světových oceánů bude stoupat každý rok až o dva centimetry. Australská iniciativa Galileo movement hlásí za posledních patnáct let průměrně 0,3 mm ročně.

Ledovce sleduje lidstvo teprve 150 let. Z tak krátké zkušenosti nelze vyvodit, že jejich tání znamená dějinný převrat. Takzvaný „hokejový graf“ (vlevo) postihuje jen šikovně vybrané období, aby působil sugestivně.

O klima tu nejde

Vítězslav Kremlík,
historik a zakladatel
webu Klimaskeptik.cz

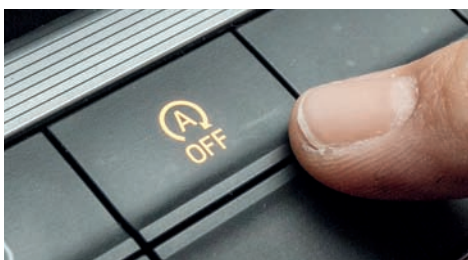
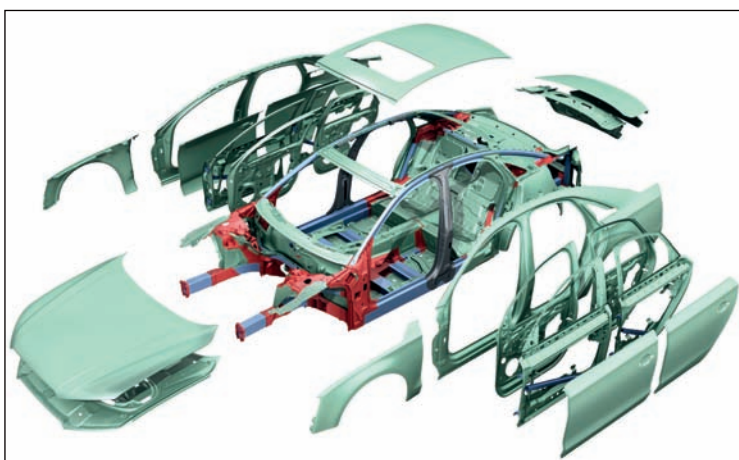
Jednání o omezení emisí CO₂ pro osobní automobily probíhá jen krátce po zveřejnění poslední zprávy IPCC, která příznivě, že současný vývoj teplot atmosféry neodpovídá katastrofickým předpokladům z přelomu století. Právě na vizi světové pohromy jsou přitom předpisy o omezení emisí od začátku založeny. Čím si vysvětlujete naprostý nezájem politiků EU vidět tento rozpor?

Nedělejte si iluze, že by politikům záleželo na klimatu. Když obviníte lidi, že zavinili špatné počasí, můžete je připravit o majetek, jako když se pronásledovaly čarodějnice. Můžete inkasovat pokuty, namastit si kapsu na solární energetice a tak dále. Podle zpráv Světové banky vydělává globální obchod s uhlíkovými odpustky asi 170 miliard dolarů [tři biliony korun] ročně. Tento cíl byl na úplném začátku. Teprve pak se hledalo, kteří vědci by byli ochotni tyto teze podpořit, až byl nakonec založen klimatický panel OSN. Pokud se ukáže, že CO₂ je jen slabý a neškodný skleníkový plyn, najdou si jinou záminku. Skutečným cílem je to, co stanovil Římský klub v knize „Meze růstu“ [1972]: zastavit hospodářský růst a vytvořit centrálně řízenou utopickou společnost. Uvědomte si,

že k členům Římského klubu patří i Jacques Delors, předseda Evropské komise z dob, kdy vznikala EU.

Zprávy IPCC sice píšou úředníci, ale odvolávají se na vědu. Jak široký je ve skutečnosti okruh vědců, o jejichž poznatky se opírají závěry?

Různí Bursici z ministerstev životního prostředí vyberou, které vědce do IPCC navrhnu. Pokud nějaký vědec nesouhlasí s ideologií Greenpeace, politici ho vyhodí [viz odvolání českého zástupce Dr. Jana Pretela v roce 2009]. Vláda mi zvolené vedení IPCC z nich vybírá za zavřenými dveřmi. Ani vybraní vědci netuší, proč právě oni byli vybráni. Kapitulu, která má asi 100 stran, píše kolem 50 lidí. Každou podkapitulu tedy píšou dvě až tři osoby. Rozhodující slovo má hrstka vybraných „vedoucích autorů“. Navíc je zvykem, že autor kontroverzní studie je dosazen, aby sám napsal recenzi na své vlastní dílo [například Michael Mann a jeho zfxiklovaný „hokejový graf“ známý z aféry Climategate]. Zpráva IPCC má ale asi tisíc stran, to politici ani novináři číst nebudou. Těm je určeno asi třicetistránkové shrnutí, které slovo za slovem schvalují zástupci vlád. A rozhodují, co se řekne a co se zamlčí. Vědců se už nikdo neptá, zda souhlasí s takto schválenými závěry. Poslední tiskovka IPCC třeba „zapomněla“ zmínit, že se už 17 let neotepluje.

Požadavek snížit spotřebu žádá nové a nové technologie. K nejdražším patří odlehčování karoserií a zvyšování efektivity agregátů. Naproti tomu stop-start nebo absurdně dlouhé převody snižují spotřebu jen na papíře, tvrdě pneumatiky zase šetří benzin na úkor bezpečnosti.

Nezávislé měření Světa motorů minulý rok odhalilo, že řada dnešních aut plní emise jedovatých a rakovinotvorných látek jen formálně. V reálných podmínkách vypouštějí podobné množství jedů jako starý Mercedes bez katalyzátoru. Tato veřejná tajemství všechny zelené iniciativy okázale ignorují a soustředí se na boj s CO₂. O přírodu a zdraví přece nejde...

Foto Audi, Svět motorů a archiv